№ 62 (394). Rok III. Warszawa, 16 marca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 62-go.

1. Od Redakcji.
2. Od Administracji.
3. Funkcjonarjusze drogowi.
4. Dział policyjny.
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę" zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia ustaw spółek akcyjnych, banków, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, sprawozdania, bilanse, licytacje, poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Od Redakcji.

Redakcja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 9-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Funkcjonarjusze drogowi.

W myśl art. 19 i 20 ustawy z dn. 7.X.21 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656 1921 r.) zaprzysiężeni funkcjonarjusze drogowi, którzy mają czuwać nad przestrzeganiem tych przepisów, powinni być zaopatrzeni w stosowne oznaki służbowe i legitymacje, uprawniające ich do wykonywania obowiązków służbowych.

Sprawę oznak służbowych uregulował okólnik Ministerstwa, ogłoszony w „Monitorze" z dn. 12.XII 1921 r., Nr. 282, i okólnik Ministerstwa z dn. 10.I 1922 r., Nr. XI. 45.

Co do legitymacji zarządza się, że stali urzędnicy państwowi, którzy złożyli przysięgę służbową, jako to: personel techniczny Dyrekcji Okręgowej, wykonujący inspekcyjne czynności na drogach, kierownicy zarządów drogowych, powiatowi inżynierowie drogowi, ich zastępcy oraz technicy, powinni otrzymywać legitymacje, wystawione przez Dyrekcje Okręgowe, a konduktorzy drogowi, drogomistrze, dozorcy drogowi oraz stali dróżnicy, którzy mają przydzielone odcinki na drogach dla pełnienia służby, mają otrzymywać legitymację, wystawione przez kierowników zarządów drogowych.

Tym niższym funkcjonarjuszom mogą być wydawane legitymacje dopiero po zaznajomieniu ich z przepisami porządkowemi i po zaprzysiężeniu ich przed państwowym inżynierem drogowym, o ile są funkcjonarjuszami państwowemi, a przed przewodniczącym wydziału powiatowego sejmiku (prezes Rady Powiatowej, Komisarz rządowy), o ile są funkcjonarjuszami komunalnymi, według następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że na powierzonem mi stanowisku służbowem będę Rzeczypospolitej Polskiej zawsze wiernie służyć, mając w równem zachowaniu wszystkich obywateli kraju. Będę pilnie strzedz przepisów prawa, gorliwie i sumiennie spełniać obowiązki służbowe, polecenia mych przełożonych wykonywać dokładnie, a tajemnicy służbowej dochowam. — Tak mi dopomóż Bóg".

Od funkcjonarjuszów zwolnionych ze służby lub tych, którzy przestają pełnić obowiązki wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawy z dnia 7.X 1921 r. należy legitymacje odbierać.

Wszystkie Dyrekcje Okręgowe oraz zarządy drogowe, upoważnione do wydawania legitymacji, obowiązane są do szczegółowego prowadzenia wykazów wystawionych legitymacji z oznaczeniem daty i numeru wydania, jakoteż i osoby otrzymującej legitymację.

Z zamawianiem druków legitymacji należy się narazie wstrzymać gdyż Ministerstwo zarządza równocześnie dostawę odpowiedniej ilości legitymacji w Drukarni Państwowej a po ich dostarczeniu zawiadomi Dyrekcję o warunkach i sposobie ich otrzymania".

DZIAŁ POLICYJNY.

Pochwała.

Komendant P.P. udzielił pochwały posterunkowym 23 kom. Michałowi Gawendzie i Józefowi Materce— za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych (R, Rz. Nr. 59).

Podkomisarjat wodny.

Z dniem 15 b. m. przy 15 komisarjacie utworzony zostaje Podkomisarjat Wodny w składzie: 1 wyższego funkcjonarjusza, 2 przodowników, 3 motorniczych i 28 posterunkowych, pozostających na etacie 15 komisarjatu i podporządkowanych służbowo Kierownikowi tegoż komisarjatu Komisarzowi Zygmuntowi Kudelskiemu. Działalność Podkomisarjatu Wodnego polegać będzie na pełnieniu służby bezpieczeństwa na szlaku wodnym w obrębie Stolicy, na przystani statków, obok miejsc kąpielowych i stałym utrzymywaniu pogotowia ratowniczego.

Wysyłanie posterunków i patroli na pobrzeże Wisły należeć będzie do zakresu obowiązków komisarjatów w granicach terytorialnych— których pobrzeże Wisły się znajduje (Rozk. Dzien. № 60).

Doniczki na balkonach.

Powołując się na Rozkaz dz. 1262 z d. 14/V 1920 r., komendant P. P. poleca kierownikom komisarjatów nakazać podwładnym sobie organom zwracać baczną uwagę, aby mieszkańcy miasta, dekorując w związku ze zbliżającą się wiosną balkony i okna kwiatami, należycie umocowywali umieszczane na balkonach i pod oknami doniczki i korytka z kwiatami w celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków.

Należy również przestrzegać aby polewanie kwiatów odbywało się z należytą ostrożnością i w godzinach rannych, gdy ruch na ulicach jest mniejszy. (R. Dz. Nr. 60).

KRONIKA.

WYJAŚNIENIE.

Wobec zaniepokojenia przez prasę opinji publicznej sprawą b. starosty pow. Kolneńskiego Bronisława Huperta, Ministerstwo Sprawiedliwości komunikuje:

W sierpniu r. ub. wszczęte zostało śledztwo przeciwko komendantowi policji i inżynierowi drogowemu w Kolnie o różne nadużycia służbowe, popełnione przy sprzedaży koni pobolszewickich. W toku tego śledztwa wykryło się, że starosta pow. Kolneńskiego, Bronisław Hupert, popełnił znacznie więcej analogicznych nadużyć, przyczem śledztwo dostarczyło taką obfitość materjału dowodowego, że sędzia śledczy na pow. Kolneński powziął w dn. 13 października r. ub. decyzję o postawieniu Huperta w stan oskarżenia pod zarzutem dopuszczenia się w 16-u wypadkach nadużyć służbowych, w celach zysku. Ponieważ ustawa z dn. 18 marca 1922 r. przewiduje za inkryminowane czyny karę śmierci, przeto sędzia śledczy, zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu karnem, zastosował względem Huperta, jako środek zapobiegawczy, zaaresztowanie. Dalsze śledztwo ujawniło, że Hupert popełnił nadużycia jeszcze w 36-u wypadkach.

Wobec konieczności przesłuchania przeszło 400-u świadków i zbadania olbrzymiego materjału, składającego się z różnych dowodów pisemnych, śledztwo musiało się ciągnąć przez kilka miesięcy i pomimo wielkiego nakładu pracy ze strony sędziego śledczego, nie mogło być i nie jest do dziś dnia ukończone. O rozmiarach sprawy może świadczyć to, że akty śledztwa obecnie już obejmują 4 wielkie tomy.

W swoim czasie Hupert wniósł skargę na decyzję sędziego śledczego o pozbawieniu wolności. Skarga ta jednak została przez sąd okręgowy w Łomży odrzucona. W dniu 8 lutego r. b. Hupert pomimo czujności władz więziennych, które już raz udaremniły mu popełnienie samobójstwa, odebrał sobie życie przez powieszenie się na ręczniku.

Przeprowadzone co do tego dochodzenie nie ustaliło winy personelu więziennego, a pozostawiony przez Huperta list do zarządu więzienia świadczy o poprawnem traktowaniu aresztowanego przez władze więzienne.

ZNIESIENIE NIEWŁAŚCIWEJ DECYZJI.

Centralny Królewski Zarząd Handlowy (Administration Centrale de Commerce) w Sztokholmie — na podstawie nieścisłych informacji — uznał w dn. 11 listopada 1921 r. Polskę i Wolne Miasto Gdańsk za kraj zarażony przez dżumę, cholerę, dur osutkowy, ospę i t. p.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych zaprotestowało przeciw tej decyzji, nie opartej na żadnych faktach, gdyż przypadków dżumy nie notowano w granicach Państwa Polskiego od całego szeregu lat, a co do cholery, to w roku 1921 biły li tylko tu i owdzie przypadki sporadyczne, doskonale umiejscowione bez żadnych dalszych następstw

Wskutek tych wyjaśnień Szwedzkie Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 26 stycznia 1922 r. zawiadomiło Polskie Poselstwo w Sztokholmie, że Centralny Zarząd Handlowy decyzją swą z dnia 24 stycznia 1922 uznał część Polski, która przed wojną była pod zaborem rosyjskim, za wolną od dżumy, a całą Polskę i Wolne Miasto Gdańsk za wolne od cholery.

PRZEDŁUŻENIE MANDATÓW RAD MIEJSKICH.

Ponieważ w niedługim czasie spodziewane jest uchwalenie przez Sejm Ustawodawczy nowej ordynacji wyborczej dla miast—zarządzenie nowych wyborów do rad miejskich po upływie ich kadencji, na podstawie dekretu o wyborach do rad miejskich nie jest wskazane. Wobec tego minister spraw wewnętrznych polecił wojewoda wydać zarządzenia, aby po upływie przewidzianego w dekrecie o wyborach do rad miejskich trzyletniego okresu urzędowania rady miejskiej nadal sprawowały swe czynności do czasu przeprowadzenia wyborów na podstawie nowej ordynacji wyborczej. Do tego czasu winny również urzędować obecne magistraty.

Podobnież po upływie okresu urzędowania Sejmików Powiatowych i wydziałów powiatowych zarówno Sejmiki, jak i wydziały, winny sprawować swoje czynności, aż do dalszych zarządzeń ministerstwa, które nastąpią po uchwaleniu przez Sejm Ustawodawczy ordynacji wyborczej dla gmin wiejskich i miejskich.

KOMITET CELNY.

W dniach 8 i 9 marca r. b. odbyły się posiedzenia Komitetu Celnego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Obradom przewodniczył prof. St. J. Okolski. W obradach Komitetu wzięli udział po raz pierwszy przedstawiciele w. m. Gdańska.

Omówiono następujące sprawy: 1) sprawy wykonania umowy celnej gdańsko-polskiej z grudnia 1921 r, 2) sprawa przejściowego stosunku celnego do Górnego Śląska, do czasu przejęcia władzy na G. Ślątku przez rząd polski, 3) projekt ustawy w przedmiocie regulowania stosunków celnych, 4) rewizja listy towarów, które powinny być obłożone mnożnikiem celnym 800, 5) wnioski, dotyczące zastosowania ulg celnych dla niektórych nowych towarów.

Ponadto na posiedzeniu w dniu 8 marca r. b. wybrano z łona Komitetu Celnego komisję do planowania i organiziwania prac nad rewizją taryfy celnej nad nową taryfą celną z punktu interesów gospodarczych kraju.

PŁACENIE DANINY POCZTĄ.

Izba skarbowa podaje do wiadomości ogółu płatników, że danina państwowa może być uiszczana przekazem pocztowym lub za pośrednictwem P. K. O. W tym celu osoby, mające konta w P. K. O. dokonują przelewu kwot ze swego konta na konto kasy skarbowej Osoby, nie mające konta w P. K. O. nabywają zwykłe blankiety nadawcze do obrotu w P. K. O. bez numeru konta w urzędach pocztowych i wypełniają je, wypisując w nich wyraźnie numer konta właściwej do poboru daniny kasy skarbowej. Numer konta kasy skarbowej podaje na żądanie każdy urząd pocztowy, ze spisu uczestników obrotu P. K O. Na odwrotnej stronie odcinka blankietu t zw. „dowodu złożenia" wpisuje się rodzaj daniny oraz miejscowości, w której znajduje się odnośny przedmiot podatkowy. Blankiet nadawczy, w urzędzie pocztowym, a na potwierdzenie nadania pieniędzy płatnik otrzymuje odcinek wspomnianego blankietu.

Jednocześnie podaje się do wiadomości płatników m. st. Warszawy, ża numer konta I kasy skarbowej w Warszawie przy ul. Rymarskiej N-r 12 w P. K. O. jest 30087.

FAŁSZYWI POBORCY DANINY

Jak słychac, w Warszawie pojawiły się podobno jakieś osoby, które zwracają się do płatników daniny państwowoj z żądaniem zapłaty, przekładając spisy i wystawiając pokwitowania. Ponieważ Magistrat nie wysyłał na miasto żadnych inkasentów przeto publiczność winna zachować ostrożność należną. Daninę należy wpłacać wyłącznie w kasach, zorganizowanych przez Magistrat. Egzekucyjne przymusowe ściąganie nieopłaconej daniny, które rozpocznie się w dniach najbliższych, będzie przeprowadzane za pośrednictwem policji państwowej, a nie prywatnych funkcjonarjuszy.

NOWELA DO USTAWY O OCHRONIE LOKATORÓW.

Sejmowa Komisja prawnicza w dn. 14-go b. m. obradowała nad projektem noweli do ustawy o ochronie lokatorów.

Ref. p. Jasiukowicz przedstawił następujący projekt art. 3 noweli.

Od lokali do 6 pokoi podwyżka komornego wynosić ma 40-krotne komorne z 1914 r., zaś od lokali większych ponad 6 pokoi—45-krotna podwyżka, w hotelach i pensjonatach i pokojach umeblowanych—50-krotna, sklepy, lokale handlowe i przemysłowe 60-krotna podwyżka. Podwyżki te obowiązywać mają od 1 kwietnia do 1 października r. b.

Dla rozpatrzenia tego projektu wybrano podkomisję, do której weszli pp.: Rajca, Bigoński, Rayski, Hartglas, Suligowski i Jasiukowicz.

W tym czasie spodziewana jest opinja rządu w tej sprawie, na razie przedstawiciel min. skarbu oświadczył, że z jego strony żadnych objekcji przeciwko tym podwyżkom niema.

SPRAWA OPCJI.

Minister spraw wewnętrznych rozesłał do województwa na ziemiach b. zaboru rosyjskiego okólnik w sprawie opcji na rzecz obywatelstwa polskiego. Ponieważ władzę rosyjskie i ukraińskie wymagają, ażeby optujący przedstawiali poświadczenia, służyć mające do wykazania ich uprawnień do dokonania opcji, minister spraw wewnętrznych poleca wojewedom ażeby przy wydawaniu poświadczeń mających stwierdzić, że optujący jest zapisany lub ma prawo być zapisanym do ksiąg ludności stałej b. Królestwa Polskiego, lub że był zapisany do gminy na ziemiach b. cesarstwa rosyjskiego które weszły w skład Państwa Polskiego—stosowali następujący tryb postępowania:

Jeżeli osoba zainteresowana jest zapisana do ksiąg stałej ludności na obszarze b. Królestwa Polskiego, względnie de ksiąg na ziemiach b. cesarstwa jakie wchodzą w skład Państwa Polskiego, władza gminna winna wydać poświadczenie w formie listownego wypisu z pomienionych ksiąg, względnie aktów.

Jeżeli natomiast chodzi o stwierdzenie, że dana osoba ma prawo być zapisaną do ksiąg stałej ludności b. Królestwa Polskiego, tudzież jeżeli wydanie wypisu jest niemożliwe wskutek tego, iż księgi te zaginęły lub zostały wywiezione, władza gminna przeprowadza w tym względzie tylko odpowiednie dochodzenie, dotyczące zaś poświadczenie wydaje na podstawie wyniku dochodzenia właściwa władza administracyjna I-ej instancji.

Redaktor J. Piewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 63-90.